

Ja som ten dobrý pastier a znám svoje, i moje mňa znajú
Ján 10:14

Môj predchádzajúci život by sa dal popísať ako klasický život dievčaťa, ktoré dospieva a s tým „objavuje“ všetko možné, čo k tomuto veku „jednoducho patrí“. Boh bol pre mňa pojem z Biblie a niečo, v čom nachádzajú starí ľudia posledný zmysel života predtým ako zomrú. Nikdy som sa o to nezaujímal a nemala som pre to ani dôvod, pretože som bola so sebou spokojná.

Tri a pol roka som sa venovala MMORPG (Massive multiplayer online role – playin game) – online hre, prakticky denne. Budovanie môjho charakteru a postavenie vo virtuálnom (neskutočnom) svete sa stalo mojím druhým životom, ktorý som žila spolu s tým skutočným. Do kuchyne som sa často dostala len pre jedlo a pitie. Vonku som sa vyskytovala len pri príchode a odchode zo školy.

Cez túto hru som poznala Belgičana, s ktorým som začala chodiť a ktorý ma dvakrát navštívil v Prahe. Ten sa stal mojou druhou závislosťou a stredom takmer všetkého môjho záujmu. Neskôr som zistila, že som sa vzdávala všetkého a prispôbovala všetko tomu, aby som mohla tráviť čas s ním na web kamere. To ho uspokojovalo a také nároky si kládol – inými slovami: jeho závislosť ku mne prerástla do toho, že mi prakticky diktoval môj život. Z tohto obdobia mám tiež svoje prvé väčšie skúsenosti s chlapcom. Zo zvedavosti a vďaka heslu dnešnej spoločnosti: „každý to robí“, som sa začínala dostávať na nebezpečné stránky na internete, týkajúce sa porna. Môj život bol pohodlný, plný toho, čo ja chcem a čo ja potrebujem. Moja kamarátka Havalinda mi ako prvá povedala o Ježišovi, keď som nastúpila na gymnázium. Po niekoľkých dňoch sme v konverzácii narazili na to, že je veriaca. Prvá vec, ktorá ma napadla, bola: Zase niekto z tých pomätených ľudí, ktorí nasledujú slepú vieru a ktorí sa budú pekne diviť, keď sa po smrti nestane nič z toho, v čo verili.

Na prvej hodine dejepisu sme mali na papier napísať naše obľúbené knihy. Keď Havalinda napísala, že číta Bibliu, aby mohla rásť vo viere, strašne ma udivilo to slovo „rásť“ a nerozumela som, prečo to napísala. Od tej doby sme spolu veľa hovorili a stali sme sa dobrými kamarátkami. Ja som sa jej neustále snažila podsúvať argumenty a dokladovať, že existencia Boha je vylúčená. Každopádne som sa o to začala zaujímať. Chodila som s ňou von. Ona mi umožnila prístup k množstvu veľmi zaujímavých informácií v podobe knížiek a internetových stránok. Zhovárali sme sa každý deň, a to ako s Havalindou, tak aj s mojím chlapcom. Paradoxom bolo, že z každej strany som dostávala úplne iné informácie.

Ako prvé povinné čítanie v škole sme mali prečítať prerozprávané Olbrachtove biblické príbehy. Základný obsah Biblie som poznala v rámci všeobecného prehľadu. Keď som si však začala čítať Olbrachtovu prerozprávanú knihu Genezis tentokrát, stalo sa niečo zvláštne. Celý príbeh prvej kapitoly sa mi začal vrývať do mysle a úžasne dávať zmysel. Ten pocit neviem popísať. Bolo to, ako keby mi niekto odstraňoval neviditeľné klapky z očí. Jednoducho som neverila, že tomu začínam veriť. Hneď ten deň som doma vzala Nový zákon, ktorý som objavila v izbe môjho malého brata a začala som čítať Matúšovo evanjelium.

Prečítala som si, kto to bol Ježiš, čo na svete vykonal, ako zomrel a ako vstal z mŕtvych. Skutočnosti, ktoré som predtým poznala, mi ale nepripadali dôležité. Prečítala som si tiež knihu, ktorá vedecky a historicky podkladá a považuje Kristovo zmŕtvychvstanie za „udalosť dejín, pre ktorú máme tie najpresvedčivejšie dôkazy“. Ale hlavne som sa začala zaoberať evolučnou teóriou. Čím viac som sa tým zaoberala, tým viac nezmyselné mi to pripadalo. Zaujímala ma Darwinova teória o pôvode druhov prírodným výberom a vôbec vznik života na zemi. Videla som tiež veľmi zaujímavé DVD s množstvom informácií o ľudskej bunke a o tom, ako funguje DNA. Začalo mi dochádzať, že život na tejto planéte nemohol vzniknúť sám od seba, pomocou náhody a prírodných zákonov, taký dokonalý, aký ho poznáme dnes. Zistila som, že mnoho vedcov po celom svete sa touto problematikou zaoberá. Niektorí vedci z USA sa domnievajú, že mechanizmus bunky organizmu je ten najzložitejší stroj vo vesmíre. Tieto stroje majú nespočetné (veľké) množstvo „súčiastok“ - každá so špecifickou funkciou a dohromady tvoria jedinečný a dokonalý mechanizmus, ktorý bude fungovať len vtedy, ak je každá jeho súčiastka v

ten správny čas na tom správnom mieste. Len tak totiž môže prebehnúť i ten najjednoduchší biochemický proces. Tu nastáva pre Darwinovu teóriu jeden z prvých zásadných problémov. Aby „mechanický stroj“ bunky mohol fungovať, potrebuje mať všetky súčiastky naraz. Nemohli sa tam jednoducho len tak postupne pridávať, pretože pre život sú potrebné VŠETKY SÚČASNE. Darwinov reťazec by som si teoreticky vedela predstaviť, ale len do tej doby, kým neprídeme na úplný začiatok. Ako prvá živá bunka prišla k životu a odkiaľ sa vzal zložitý reťazec aminokyselín tvoriacich bielkovinu, ktorá tvorí DNA informáciu?

Prečo toto všetko popisujem? Bola to práve mylná predstava o tom, ako sme sa sem dostali, ktorá mi predtým bránila prijať nekonečne nádhernejšiu a prekrásnu skutočnosť. A tou je existencia Stvoriteľa, ktorý stvoril všetku komplexnosť života, ktorý vidíme okolo seba. Stačí sa pozrieť z okna na stromy a kvety, na zvieratá. Jeden z najúchvatnejších príkladov „nezjednodušteľnej zložitosti“ je napríklad organizmus žirafy. Páči sa mi táto často používaná ilustrácia: Nemôžete očakávať, že po výbuchu v tlačiarňi dostanete dokonalý slovník. A so životom to nie je inak.

Čítaním Biblie nachádzam samu seba, ale hlavne toho, ktorý ma stvoril už v lone mojej matky. Začala som poznávať svojho Stvoriteľa! Poznala som, že som hriešna a preto ďaleko od Boha, a že potrebujem niekoho, kto ma zachráni z hriechu. Hriech totiž neznamena len zabiť alebo kraďnúť, ale akékoľvek neuposlušnosť Božieho príkazu. Ale Boh je milosrdný a s hriechom skoncoval raz navždy. Zostúpil na zem v podobe Ježiša a na kríži zomrel miesto mňa za moje hriechy. Vstal z mŕtvych a zlomil moc smrti. A vstať s ním môže každý, kto uverí.

Zmenil sa mi život a všetok môj pohľad na minulosť, prítomnosť i budúcnosť vrátane smrti a života po nej. S mojím chlapcom som si prestala rozumieť a za niekoľko mesiacov som sa s ním

rozišla. Od hrania akéhokoľvek druhu počítačových hier som upustila. Boh mi otvoril oči, aby som videla, aký môj chlapec naozaj je a tiež to, ako ma hriech skrze závislosť na ňom a na tej hre, ovládal. Viem, že po smrti strávim život s Tým, kto ma zachránil od záhuby v mojom hriechu, pretože ma nekonečne miluje a za to som mu nesmierne vďačná.